

lukke op for nogen privatisering på området – og det tror vi de kan – mener Dansk Folkeparti, at disse penge kan medvirke til at give den bedste service over for de ældre i vort samfund.

Anders Samuelsen (RV):

Regeringen og SF blev i efteråret 1997 enige om, at der skulle anvendes 225 mio. kr. til forbedring af hjemmehjælpen for ældre, og da Det Radikale Venstre ser positivt på at forbedre forholdene for de ældre, kan vi ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag om at trække aktstykket tilbage.

På vegne af Det Radikale Venstre skal jeg understrege, at vi støtter de positive krav, der stilles til de kommuner, der ønsker at søge om støtte til initiativer på området. Som eksempler på nogle af disse krav kan jeg nævne, at der skal arbejdes med nedbringelse af sygefraværet, og at der kan arbejdes med at indføre valgmuligheder for de ældre – altså krav, som kan gøre indsatsen og dermed serviceniveauet bedre.

Endelig skal jeg understrege, at vi i Det Radikale Venstre ikke ser noget odiøst i, at der åbnes mulighed for, at der kan vælges mellem forskellige leverandører, og at man, hvis man ikke er tilfreds med den leverede service, kan vælge at skifte til en anden leverandør. Det er absolut gode og positive tiltag, som vi fra et socialliberalt synspunkt kan støtte.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Det er i grunden lidt interessant at overvære debatten sådan lidt fra sidelinjen.

Der er blevet indgået en aftale mellem regeringen og SF, regeringen og SF er enige og tilfredse med udmøntningen, og Enhedslisten har også stemt for merbevillingen. Jeg så aktstykket i Finansudvalget, og det har et fint indhold, for det handler da om hurtigt at få det ekspederet til gavn for dem, som pengene er tiltænkt. Men nu forstår jeg, at vi skal igennem en større procedure, og det eneste, der kommer ud af det, er jo, at de mennesker, vi gerne vil hjælpe – og som jeg forstår, at Enhedslisten, det går jeg da ud fra, også vil hjælpe, fordi de stemte for merbevillingen – får hjælpen lidt senere.

Jeg synes, det kan være lidt svært at se, hvorfor nogle ældre mennesker, som man gerne vil hjælpe, skal vente på hjælp, fordi – sådan ser jeg det – Enhedslisten åbenbart har behov for at ride nogle ideologiske kæpheste. Kan vi ikke få dem afredet lidt hurtigt, så vi kan få hjælpen hurtigst muligt ud til de ældre?

Jeg kan selvfølgelig ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig er vi indstillet på, at det her forslag bliver behandlet hurtigt, og jeg håber selvfølgelig på, at regeringen og SF lige får tid til lidt eftertanke og laver aktstykket lidt om, så vi hurtigt kan få sagen her ordnet.

Baggrunden for forslaget er selvfølgelig – så kan man kalde det ideologisk, det må man gerne, og det skal jeg vende tilbage til – at pr. 1. juli er der mulighed for, at kommunerne kan beslutte at privatisere den praktiske hjemmehjælp, og vi så jo i Børsen i går, hvordan ISS, Jydsk Rengøring og alle de andre glæder sig og gnider sig i hænderne over dette store milliardmarked, der nu åbner sig for dem.

Når vi gerne vil rejse den debat her i dag, er det selvfølgelig dels, fordi vi generelt mener, at privatisering er en dårlig ting. Men vi synes i særdeleshed, det er en dårlig ting at indføre, når vi taler om hjemmehjælp, for det understreger jo, at man betragter den praktiske hjælp til ældre som en meget isoleret ting, og at det er bare noget med at gøre rent. Vi mener faktisk, at en hjemmehjælper er en faglært arbejder, som ud over at gøre rent og kunne hjælpe praktisk også har indsigt i, hvordan man tackler forskellige situationer, og er i stand til at observere: Hov, her er behov for mere hjælp og derefter melde tilbage i systemet og være en del af forebyggelsen.

Vi ser i det hele taget den praktiske hjemmehjælp som en integreret del af den samlede kommunale service og omsorg for de ældre i stedet for blot at være noget, man skælder ud og gør til noget, der bare bruges til at gøre rent, og så kan man jo håbe, at de behov, de ældre har på andre områder, bliver opdaget på anden vis. Det er faktisk hele den filosofi, som har spredt sig i store dele af den offentlige sektor, i stedet for at man får de forskellige dele af service- og hjælpeområdet til at arbejde sammen integreret, tværfagligt, som vi også taler om at gøre det på sygehuse og andre steder. Den gode tanke om at styrke tværfagligheden i omsorgen og hjælpen er vi i øjeblikket af ideologiske årsager, skal jeg sige, ved at splitte op i forskellige selskaber, så nogle selskaber skal lave det ene, og nogle skal lave det andet.

Når vi protesterer, er det selvfølgelig ikke, fordi vi ikke synes, at hjemmehjælpen skal være bedre. Vi mener, der er brug for flere ressourcer, der er brug for retssikkerhed, og der er